

РЕШЕНИЕ

№ 3840

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 27.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7247** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161, вр. чл. 133, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. С. Атанасов в качеството му на ” Р.-А. С.” с ЕИК по БУЛСТАТ * с адрес за кореспонденция: гр.С., срещу мълчаливо потвърждаване на ответника по молба на жалбоподателя вх.№ 53-02-131 от 03.06.2010г. за поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 1679/30.11.2009 г. на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н.-С..

В жалбата е въведено оплакване, че решаващият орган с решението си № 1679/30.11.2009 г., неправилно е отменил РА № */ 25.09.2009г. издаден от орган по приходите в ТД-Н. –С., само в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди : м.09.2006г.; м.11.2006г.;м.12.2006г.; м.05.2007г.; м.06.2007г.; м.07.2007г.; м.11.2007г.;м.12.2007г.; м.01.2008г.; м.07.2008г.; м.11.2008г. и м.12.2008г. , като необосновано не се е произнесъл е приел, че ревизионния акт не е обжалван , в частта му, с която не е признато право на приспадане на данъчен кредит по доставки от „В 2005” ЕООД в размер на 12 040 лв. за данъчни периоди м.07.2007г. и м.09.2007г. Според жалбоподателя, става въпрос за техническа грешка, допусната в жалбата срещу РА № */ 25.09.2009г. , като наред с изброяването на всички доставчици е пропуснато цитирането на „В 2005” ЕООД , но видно от изложените в жалбата мотиви същата касае и това

дружество.

Ответникът, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

От фактическа страна се установява:

С жалба вх.№ 04-34-00-324 от 03.10.2009г. А. С. А е обжалвал частично констатациите и правните изводи в РА № * от 25.09.2009г. по отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, както и определения в тази връзка лихви за забава по подов доставките, осъществени от „О ЗШ” ЕООД, „В Т 64” ЕООД, „Р Т” ЕООД, „Й Й” ЕООД, „В” ЕООД, „С 11” ЕООД и „Р А С” ЕООД.

С Решение № 1679/30.11.2009 г. Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н.-С. се отменя обжалвания Ревизионен акт № * от 25.09.2009г. в обжалваната му част и връща административната преписка за нова ревизия за отменените периоди. В мотивите на решението си решаващия орган приема, че ревизионния акт в частта му по отношение непризнатото право на данъчен кредит в размер на в размер на 12 040 лв. за данъчни периоди м.07.2007г. и м.09.2007г., не е обжалван и е влязъл в сила.

Решение № 1679/30.11.2009 г. е съобщено на жалбоподателя на 04.12.2009г.

С молба вх. № 53-02-191/03.06.2010г. , жалбоподателят е направил искане да бъде извършена поправка на Решение № 1679/30.11.2009г. на Д. на Д. „О.”-ЦУ-Н.- С., тъй като в мотивите и в разпореждането на цитираното решение,органа отменяйки оспорвания РА № в оспорваната му част, е пропуснал да се произнесе по отношение на доставките осъществени от „В 2005” ЕООД.

С писмо изх.№ 53-02-131 от 03.08.2010г. Д. на „О.” –ЦУ-Н. по повод молба вх. № 53-02-191/03.06.2010г., е уведомил ”Р.-А. С.” –гр.С., че не е налице основание за допускане на производство за поправка на очевидна фактическа грешка.

С жалба вх.№ 53-00-561 от 05.08.2010г. ”Р.-А. С.” –гр.С. е оспорил мълчаливо потвърждаване по повод молба за поправка на явна фактическа грешка и допълнение на Решение № 1679/30.11.2009г. на Д. на Д. „О.”-ЦУ-Н.- С..

С разпореждане на съда от 12.10.2010г. производството по делото е оставено без движение, като на жалбоподателя е даден 7-дневен срок,в който да заяви оспорва ли приложеното към преписката писмо изх.№ 53-02-131 от 03.08.2010г. Д. на „О.” –ЦУ-Н., във връзка с което същият със заявление от 27.10.2010г. изрично заявява пред съда ,че оспорва мълчаливо потвърждаване по повод молба за поправка на явна фактическа грешка и допълнение на Решение № 1679/30.11.2009г. на Д. на Д. „О.”-ЦУ-Н.- С..

II. така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 156, ал.1 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С писмо изх.№ 53-02-131 от 03.08.2010г. Д. на „О.” –ЦУ-Н. по повод молба вх. № 53-02-191/03.06.2010г.,е уведомил ”Р.-А. С.” –гр.С., че не е налице

основание за допускане на производство за поправка на очевидна фактическа грешка т.е. решаващия орган не е отказал поправката на очевидна фактическа грешка в решението си, а изобщо е отказал по същество да допусне производство по реда на чл.133, ал.3 ДОПК.

Именно това писмо, с оглед и на мотивите на определение № 5620 от 20.04.2011г. по адм. дело № 4234/2011г. на ВАС е предмет на обжалване в настоящото производство, тъй като същото се явява изричен отказ на подадената от жалбоподателя молба за поправка на явна фактическа грешка по реда на чл.133, ал.3 ДОПК.

В чл. 133, ал. 3 от ДОПК е предвидено, че органът по приходите може по своя инициатива или по молба на заинтересованото лице може да поправи очевидна фактическа грешка в ревизионния акт. В този случай се издава ревизионен акт, без да са необходими заповед за възлагане на ревизия и ревизионен доклад. Ревизионният акт за поправката се обжалва едновременно с поправения ревизионен акт или самостоятелно. По отношение на решение № 1679/30.11.2009г. разпоредбата намира приложение съобразно чл.155, ал. 9 от ДОПК. От изложеното и по аргумент от чл. 62 от АПК следва изводът, че жалбоподателят има правен интерес да оспори пред съда акта, с който е отказано допускане на производство за поправка на очевидна фактическа грешка в отменящото РА решение, макар изрична регламентация в ДОПК да не е предвидена.

В конкретния случай ревизионният акт в обжалваната му част е отменен с решение № 1679/30.11.2009г., като ответникът е върнал административната преписка за нова ревизия.

За да откаже допускане на производство за очевидна фактическа грешка, ответникът е приел, че не се установява несъответствие между формираната му воля и нейното външно проявление. Според решаващия орган, факта, че тъй като в направеното искане в жалбата респ. петитума на същата изобщо липсва доставчика „В 2005” ЕООД, не може да се приеме, че се касае за техническа грешка.

Видно от мотивите на приложената по делото жалба вх.№ 04-34-00-324 от 13.10.2009г., с която е оспорен РА № * от 25.09.2009г. , действително се установява, че наред с възражения за неоснователното непризнаване на данъчен кредит за ревизирания период, на стр. 6 от жалбата се излагат и възражения касателно доставките, осъществени от „В 2005” ЕООД с подробно обсъдени мотиви в този смисъл. Предвид факта, че жалбоподателят обжалва частично РА, обаче, както и липсата на изрично упоменаване на „В 2005” ЕООД наред с останалите доставчици, не може да се направи категоричен извод, че доставките на последния са били предмет на обжалване.

Несъответствието между мотивите и диспозитива на решението, респ. непрецизността или вътрешните противоречия в тях действително могат да се подведат в хипотезата „поправка на очевидна фактическа грешка”. Че такава неяснота не е налице, имплицитно признава и ответникът в писмо № 53-02-131

от 03.08.2010г. след като на стр. 2 излага каква е действителната воля на решаващия орган по жалбата срещу ревизионния акт, подчертавайки, че изрично се е произнесъл по отношение на доставките по фактури с издател „В 2005” и е приел, че обжалвания ревизионен акт е влязъл в сила в тази му част. Т.е. няма съмнение каква е била волята на решаващия орган по отношение на този доставчик. Следователно, предвид ясно изразената воля на решаващия орган по отношение на РА касаещ доставките на „В 2005” ЕООД, не може да се говори за каквото и да било несъответствие между мотивите и диспозитива на решение №1679/30.11.2009г.

Освен това, видно от молбата за поправка на явна фактическа грешка, жалбоподателят е поискал това едва на 03.06.2010г., далеч след изтичане на срока за оспорване на отменящото РА решение № 1679/ 30.11.2009г., връчено му на 04.12.2009г. Пропускът на жалбоподателя да оспори решението по реда на чл. 156 от ДОПК не може да бъде саниран в настоящето производство. Като е достигнал до същите изводи, решаващият орган е приложил правилно материалния закон. Изложеното мотивира съда да приеме, че оспорваният акт не страда от порока материална незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. А в качеството му на ” Р.-А. С.” с ЕИК по БУЛСТАТ * с адрес за кореспонденция: гр.С., срещу мълчаливо потвърждаване на ответника по молба на жалбоподателя вх.№ 53-02-131 от 03.06.2010г. за поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 1679/30.11.2009 г. на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н.-С..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: